

POPROSÍM OTCA A ON VÁM DÁ INÉHO TEŠITEĽA

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video [TU](#)

Jn 14, 15 - 21

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť. V ten deň spoznáte, že ja som v svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás.

Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“

Po prvý krát v Jánovom evanjeliu žiada Ježiš lásku sám pre seba. Robí tak ale iba potom, ako maximálne preukázal svoju schopnosť milovať, keď sa stal ich služobníkom, keď im umyl nohy. Sme v 14. kapitole Jánovho evanjelia, verš 15.

Ježiš hovorí: **“Ak ma milujete”**, čiže po prvý krát žiada lásku voči sebe, **«budete zachovávať moje prikázania»**. Počas večere Ježiš zanechal iba jeden jediný príkaz, aby sa navzájom milovali ako ich on miloval, čiže ako im on slúžil. Ježiš teda hovorí: „Ak ma milujete, navzájom si slúžte“.

Ježiš teda nežiada o lásku voči sebe samému, ale dôkazom lásky k Ježišovi je vzájomná láska, ktorá sa premieňa na službu pre druhých. Ako odpoveď na túto lásku Ježiš prehlasuje, že bude prosiť Otca, **“A on vám dá iného Tešiteľa”**, je to grécky výraz, ktorý sa ťažko prekladá, a znamená „ten, ktorý prichádza ako posila, na pomoc, ktorý obhajuje“, ochrana. Nie je to meno Ducha, ale jeho funkcia. Kým bol Ježiš živý, zastupoval on túto funkciu pastiera, ktorý chráni svojich a je ochotný položiť svoj život. Teraz, keď tu už nie je, bude tu jeho Duch.

A bude to mať svoje výhody. Ježiš totiž hovorí **“aby zostal s vami naveky”**. Kým Ježiš nemohol byť vždy so svojimi učeníkmi, jeho Duch bude navždy uprostred jeho spoločenstva. Skutočnosť, že zostáva naveky, znamená, že tento Duch nezasahuje v okamihoch nebezpečenstva alebo vo výnimočne krízových situáciách, ale im predchádza. A toto dodáva kresťanskému spoločenstvu istotu a pokoj. Ježiš nazýva tohto Ducha **“Duchom pravdy”** - pravda a láska, ktoré sa premieňajú na službu - **“ktorého svet nemôže prijať”**.

Svet a systém moci, ktoré sú nezlúčiteľné s láskou, ktorá sa premieňa na službu. Hovorí **„lebo ho nevidí, ani nepozná“**. V tomto evanjeliu nepoznajú Ježiša a ani Otca práve náboženské authority. Ten, kto žije v prostredí moci, nemôže ani zďaleka pochopiť, čo znamená láska meniac sa na službu. A Boh je presne toto.

“«Vy ho poznáte, ved’ ostáva u vás»”. Evanjelista používa to isté sloveso, ako keď Duch zostal nad Ježišom. **“«A bude vo vás»”.** Ako Duch zostáva v Ježišovi, tak tento Duch zostáva v spoločenstve veriacich. A potom Ježiš uisťuje – ohlasuje svoju smrť - **“«Nenechám vás ako siroty, prídem k vám»”** . Nielen že nebude neprítomný, ale jeho prítomnosť bude ešte intenzívnejšia. **“«Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí»”**, svet moci ho už nebude môcť fyzicky vidieť, **“«ale vy ma uvidíte»”**; čo to znamená? Súlad s Ježišovým životom ho sprítomňuje uprostred jeho spoločenstva, je v ňom živý a oživujúci.

“«Lebo ja žijem a aj vy budete»”. Kto počas svojho života posilňuje svojich blížnych, zakúsi toho, kto sa stal chlebom života, aby živil svojich. **“«V ten deň»”**, ktorý je dňom smrti a rozliatia Ducha, **“«spoznáte, že ja som v svojom Otcovi»”**, v plnosti božského stavu, **“«vy vo mne a ja vo vás»”**.

Uskutočňuje sa to, čo evanjelista už oddávna ohlasoval: Boh je láska, ktorá žiada byť prijatá, aby splynula s ľuďmi a rozšírila ich schopnosť milovať, aby sa tak spoločenstvo stalo jedinou viditeľnou svätyňou, v ktorej vyžaruje Božia láska. V spoločenstve veriacich Boh prijíma ľudskú tvár a ľudia prijímajú božskú tvár.

A Ježiš uzatvára hovoriac: **“«Kto má moje prikázania»”**, zdôrazňuje že sú to jeho prikázania, a nie Mojžišove. Jediné prikázanie, a praktizovanie tohto jediného prikázania lásky, ktorá sa premieňa na službu, je pre Ježiša rovnako dôležité ako prikázania. **“«A zachováva ich, ten ma miluje»”**.

Láska voči Ježišovi nie je teda obrátená voči jeho osobe, ale smeruje k ostatným ľuďom, uskutočňovaním jeho prikázaní, čiže prijatím Ježišových hodnôt za svoje vlastné. Čím väčší sú ľudia ľudskejší, tým väčší umožnia, aby sa v nich zjavilo to božské. Toto je súlad Božej lásky s ľuďmi a ľudí s Bohom.

A na záver, **“«A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého»”**. Ježiš teda potvrdzuje, že v dynamike darovanej lásky, ktorá sa premieňa na odovzdávanú lásku, sa spoločenstvo stáva jedinou svätyňou, kde sa prejavuje Otcova láska.

Čím väčšia bude odpoveď ľudí, uskutočňovaním lásky voči blížnym, tým väčšia bude Otcova odpoveď, a dá im nového Ducha a obnovenú schopnosť milovať.

Preklad: Zuzana Černá